

„Gazeta Lwowska”
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych
i niedziel.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuły nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość steplowa od każdej
inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dynczy w Expedycji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 237.

Wtorek 18. Października 1870.

Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość wydał następujące
najwyższe pisma odręczne:

Kochany hrabio Beust! Na podstawie XII. ar-
tykułu węgierskiej ustawy z 1867 i ustawy z 21go
grudnia 1867 dla królestw i krajów reprezentowa-
nych w Radzie państwa zwołuję dołączonem w od-
pisie pismem odręcznem delegacye na dzień 21. li-
stopada b. r. do Pesztu i polecam Ci uczynić, czego
potrzeba do przedłożenia odnośnych przedłożeń.

Schönbrunn dnia 11. października 1870.

Franciszek Józef w. r.

Beust m. p.

Kochany hrabio Potocki! Widzę Się spowo-
dowanym zwołać delegacye, które wysłane być mają
z Rady państwa na podstawie ustawy z 21. grudnia
1867 r. i z węgierskiego sejmu na podstawie XII.
artykułu ustawy z 1867 r. dla załatwienia wspólnych
spraw na rok 1870, na dzień 21. listopada b. r. do
Pesztu dla rozpoczęcia czynności w sprawach nale-
żących według ustawy do ich zakresu działania.

Wzywając równocześnie Moje ministerstwo dla
spraw wspólnych do przedłożenia konstytucyjnych
projektów, polecam Ci uczynić, czego potrzeba do
zwołania członków delegacyi, którzy mają być wy-
brani.

Schönbrunn dnia 11. października 1870.

Franciszek Józef w. r.

Potocki m. p.

Kochany hrabio Andrassy! Widzę Się spowo-
dowanym zwołać delegacye, które wysłane być
mają z węgierskiego sejmu na podstawie XII. ar-
tykułu ustawy z 1867 r. i z Rady państwa reszty kra-
jów Mojej monarchii na podstawie ustawy z 21. gru-
dnia 1867 dla załatwienia wspólnych spraw na rok
1870, na dzień 21. listopada b. r. do Pesztu dla roz-
poczęcia czynności w sprawach należących według
ustawy do ich zakresu działania.

Wzywając równocześnie Moje ministerstwo
dla spraw wspólnych do przedłożenia konstytucyj-
nych projektów, polecam Ci uczynić, czego potrzeba
do zwołania wybranych już członków delegacyi.

Schönbrunn dnia 11. października 1870.

Franciszek Józef w. r.

Andrassy m. p.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem
pismem odręcznem z 12. października b. r. nadać
dyrektorowi akademii terezyańskiej radcy rządu dr.
Aleksandrowi Pawłowskiemu w uznaniu jego zas-
ług order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnie-
niem od taksy.

Gmina Kobylany i Więckowice w starostwie
krakowskiem położone, postanowiły założyć w Ko-
bylanach szkołę trywialną i w tym celu zobowiązały
się aktem fundacyjnym:

1. Postawić budynek szkolny, wraz z pomiesz-
kaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym
stanie, tudzież dać grunt na ogród przy szkole ob-
szaru 1/4 morga pod Nr. parc. 86.

2. Posprawić potrzebne do szkoły urządzenia,
i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdemu nauczycielowi ro-
cznie w ratach miesięcznych z dołu 210 złr. w. a.
oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi
szkolnej.

4. Co do dostawy drzewa i prawa prezento-
wania nauczyciela będą zachowane przepisy ustawy
konstytucyjnej z 12. sierpnia 1866.

5. Wypłacać na pomniejsze wydatki szkolne
10 złr.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu
oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego
uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 7. października 1870.

Część nieurzędowa.

Lwów, 18. października.

O usiłowaniach mocarstw neutralnych a w
szczególności Austrii podjętych w celu przywróce-
nia pokoju pisze „Warrens Correspondenz”: „Wielka
wojna, która wojska niemieckie sprowadziła pod Pa-
ryż, wywarła także wpływ na mocarstwa neutralne.
Względy na ludzkość i dobrobyt narodów wywołały
we wszystkich kierownikach państw europejskich
wspólne życzenie, by położono kres okropnym skutkom
wojny. Mniej niż w innych wielkich walkach spodzie-
wać się można, że usiłowania mocarstw neutralnych
zdołają przywrócić spokój w Europie. Wobec szyb-
kiego zwrotu wojny i całego szeregu klęsk ponie-
sionych przez Francję nie było czasu na interwen-
cyę mocarstw w chwili, gdy walka nie była jeszcze
rozstrzygniętą. Zaledwie tyle czasu zyskały gabinety,
by pospieszyć z przedstawieniami do stron wuju-
jących, a już jedna strona znalazła się w tak nie ko-
rzystnem położeniu, że zwycięzca niechętnie mu-
siałby przyjąć projekta rozejmu. Wspólny krok
głównych mocarstw neutralnych Europy zdołałby
być może wyrzucić jakiś skutek ale niepodobna było
mocarstwom tym porozumieć się pomiędzy sobą.
Pośrednictwo Anglii minęło bez żadnego skutku,
gabinet petersburski nie miał chęci przyłączyć się
do wspólnego kroku mocarstw neutralnych, Włochy
w ostatnich czasach zajęte były wyłącznie sprawą
rymską a izolowane starania Austrii w celu przy-
wrócenia pokoju mogłyby więcej zaszkodzić niż po-
módz. Francya nie przebaczyłaby naszemu gabi-
netowi, gdyby ten najpierw był jej doradził odstąpie-
nia kawałka terytorium a Prusy za złe wzięłyby
Austrii, gdyby ta skłoniła je usiłowała do opuszcze-
nia pewnej części ich warunków. Każde pośrednic-
two już z natury rzeczy na tem polegać musi, by
obie strony odwieść w pewnym stopniu od ich pier-
wotnych postanowień. Państwo, któreby samo przy-
jęło na siebie takie zadanie, mogłoby łatwo ścią-
gnąć na siebie niechęć obu stron. Każda strona po-
dejrzewałaby to mocarstwo o tajne plany i zarzu-
całaby jej stronniczość, której w istocie nie było.
Ta przeszkoda w pośredniczeniu ustąpi zupełnie,
skoro neutralne mocarstwa zgodzą się na krok wspólny.
Jeżeli mimo różnicy w interesach i zapatrywaniach,
która istnieje między mocarstwami, przyjdzie do
skutku wspólna ich interwencya, to podobne zarzuty
nie mogą być podniesione a nadzieja osiągnięcia
skutku u stron wojujących stanie się prawdopo-
dobniejszą.”

„Chociaż wiedeński gabinet od wybuchu wojny
nie chciał stawać na czele w zabiegach interwen-
cyjnych, mimo to stara się ciągle usunąć te trudno-
ści, dla których dotąd neutralna Europa nie użyła
swej powagi dla przywrócenia pokoju. Czynność na-
szego ministerstwa spraw zewnętrznych koncentruje
się w tem usiłowaniu.”

Rosyjski „Inwalid” donosi, że gubernator war-
szawski generał hr. Berg zawiesił czynności sądu wo-
jennego, który dotąd urzędował w warszawskiej
cytadeli.

Wiedeń. „Oest. Corr.” donosi: Najjaśniejsza
Pani wyjechała z J. C. W. arcyksiężniczką Maryą
Waleryą 15. b. m. rano do Tyrolu. Najjaśniejsza Pa-
ni jechała z J. C. W. cesarzowiczem Rudolfem i ar-
cyksiężniczką Maryą Waleryą, Najjaśniejszy Pan zaś
z J. C. księżną Alençon z Schönbrunn do Penzing,
gdzie się Najjaśniejsi Państwo pożegnali. Na dwor-

cu w Penzing znajdowali się namiestnik baron We-
ber, starosta Jaden von Sechshaus i burmistrz
Schmidt.

— Pod tytułem „Ankieta gimnazjalna”
zawiera „Wiener Ztg.” następujący artykuł: „Pod-
jęta przez ministra oświaty dr. Stremayr reforma
szkół gimnazjalnych była powodem zwołania ankie-
ty profesorów gimnazjalnych, która obradowała w
ostatnich dniach ubiegłego miesiąca. Stenograficzne
sprawozdania z tych posiedzeń wkrótce przedłożone
zostaną publiczności. Jakkolwiek z tego powodu o-
becnie nie można jeszcze wydać uzasadnionego sądu
o rezultatach tej ankiety, nie braknie jednakże już
i dzisiaj głosów, które tak merytoryczne uchwały
jak i skład tej ankiety ostro krytykują i sprawę tę
czysto fachową na pole polityki sprowadzają.

Nie schodząc w dyskusyi na to pole, można prze-
cież skonstatować, że rozmaite zarzuty podniesione
dotąd przeciw temu krokowi ministerstwa oświaty są
po części zupełnie nieuzasadnione a po części opie-
rają się na faktach nieprawdziwie lub błędnie podanych.

Przy ocenieniu powyższej sprawy, którą jako
pierwszy krok praktyczny dążący do rozwiązania dłu-
go i obszernie omówionej kwestyi gimnazjalnej tylko
z zadowoleniem powitać można, należy przedewszyst-
kiem zastanowić się nad zadaniem ankiety i celem
jej zwołania. Nie chodziło tutaj o jakieś stanowcze
uchwały ani nawet o głos, któryby w sprawie refor-
my gimnazjalnej był rozstrzygającym.

Wyłącznym celem zwołanej ankiety było ow-
szem wysłuchanie zdań i doświadczeń biegłych pe-
dagogów i wyświecenie wśród wymiany zdań zapa-
trywań o humanistycznym przeważnie lub realisty-
cznym kierunku nauk gimnazjalnych — jednem sło-
wem chodziło tu o podwalinę dla rozpoczętego już
rozwiązania kwestyi reformy gimnazjalnej. Że to
było w pierwszym rzędzie celem ankiety, wynikało
to już z pisma zwołującego ankietę i postawionych
tam ośm pytań, z których na pierwszym planie stały
pytania o użyteczności klas przygotowawczych, o
obowiązkowej nauce rysunków i obcych języków, o
rozszerzeniu nauk przyrodniczych w wyższych kla-
sach i połączeniu ich z egzaminem dojrzałości, o
rozkładzie nauki religii, o stosunku klas niższych do
wyższych, o reformie egzaminów dojrzałości itp. O-
czywiście pytania te nie wyczerpywały wszystkich
kwestyi, które ministerstwo poruszyć miało i nie sta-
wiały żadnej zapory inicjatywie zgromadzenia. Punk-
ta te ogłoszone zostały równocześnie ze zwołaniem
ankiety t. j. w początku września, a ponieważ an-
kieta rozpoczęła swe obrady dopiero dnia 26. z. m.
w Wiedniu, więc członkowie jej mieli więcej niż
trzy tygodnie czasu do gruntownego studium nad
postawionemi tematami. Ztąd wynika, iż twier-
dzenie, jakoby członkowie ankiety dopiero w ostat-
niej chwili dowiedzieli się o tych punktach, jest zu-
pełnie nieuzasadnione.

Wydanie sądu o sposobie rozwiązania tych te-
matów byłoby jak powiedzieliśmy, przedwczesnem,
gdyż w kwestyach fachowych bez znajomości facho-
wych motywów popierających jakieś zdanie krytyka
komunałami celu swego nie dopnie i przy ocenieniu
przytoczyć musi powody ze swej strony. Największa
jawność, z jaką powzięte przez ankietę uchwały po-
dane zostaną do publicznej wiadomości do ocenienia,
co stanowić będzie niejako najbliższe stadium
w traktowaniu całej tej kwestyi, następczy dużo spo-
sobności do wyrobienia sobie samoistnego sądu o
większej lub mniejszej wartości tych uchwał, które
jak wiadomo posiadają tylko charakter czysto infor-
macyjny. Sąd ten będzie niezawodnie tem pożądań-
szy, jeżeli opierać się będzie na fachowem wykształ-
ceniu, na nieuprzedzonym, istotnym interesie dla tej
sprawy. Zarzuty podniesione przeciw składowi an-
kiety i twierdzenie, że zwołanie ankiety dokonane
zostało „w sposób lekkomyślny” z uwzględnieniem

pewnych konfesyjnych kwalifikacyi, nazwać już dzisiaj można nieuzasadnionem podejrzywaniem.

Ponieważ chodziło tu głównie o skonstatowanie doświadczeń zrobionych na polu nauk w austriackich gimnazyach, więc przedwczesnym krokiem byłoby zwołanie zagranicznych znakomitości, co z pewnej strony wytknięto w dziwnie szorstkim tonie. Ankieta musiała składać się tylko z krajowych ludzi fachowych a mianowicie z profesorów gimnazjalnych. Wybór członków pozostawiono krajowym władzom szkolnym a gdzie takowe jeszcze się nie ukonstytuowały szefom krajowym w ten sposób, iż wezwano te władze, by wysłały z każdego kraju do ankiety dwóch znakomych profesorów gimnazjalnych, reprezentantów humanitarnych i realistycznych fachów.

Przytem wyraźnie podniesiono, ażeby władze przy wyborze profesorów nie uwzględniały ani narodowości ani urzędowego stanowiska i że nie należy upatrywać żadnej różnicy pomiędzy gimnazjami utrzymywanymi przez państwo, kraje, gminy lub korporacje. O wyborze decydować miały tylko fachowe wykształcenia i wypróbowana zdolność. W istocie członkowie ankiety są znanymi i powszechnie cenionymi ludźmi fachowymi, jakimi są także profesorowie powołani wprost przez ministerstwo oświaty: pp. Hohegger, Mitteis, Pokorny z Wiednia, profesor uniwersytetu z Gracu Schenzl, radca szkolny Auspitz z Berna, profesor Schwab z Ołomuńca, profesor Fellöcker z Kremsmünster, profesor Tingerle z Trydentu i inni. Jeżeli zapatrywać się będziemy na te osobistości tylko ze stanowiska ich specjalnego zawodu i w związku ze stanowiskiem, które w nauce i zawodzie nauczycielskim zajmują, jeżeli z tego punktu krytyka zapatrywać się będzie na zwołanie i obrady ankiety, inaczej sąd wypadnie niż teraz, gdy krytyka przystępuje do ocenienia fachowych kwestyi z politycznemi przesądami.

Berlin. „Staats-Anz.“ podaje następujące szczegóły o wycieczce załogi z Metz dnia 7. października.

„Z pod Metz, 8. października.

Wieś Remy, położona od Metz na lewym brzegu Mozeli stała się znów dnia 7. t. m. celem zaczepki nieprzyjacielskiej, czy to, że Francuzi wypośredkowali słabsze obsadzenie lewego brzegu Mozeli, czy też, że sądzili łatwiejszą mieć rozprawę z landwerą niż z gwardyą lub linią. Dnia 7. po południu o godzinie 1 wyparli się w silnych oddziałach pod Maisson rouge na St. Remy, Les Petites i Les Grandes Tapes. Tam zatrzymały były forpoczty dywizji Kummera pozycje swe zajęte 2. października. Staranie, aby te pozycje mimo liczebnej przewagi nieprzyjaciela utrzymać, nie uwieńczone było dobrym skutkiem przy pierwszym silnym natarciu jego, chociaż wojsko nasze rozwinęło niezmierną wytrwałość i najświetniejszą odwagę. Prawie równocześnie z zaczepieniem na lewym brzegu Mozeli nastąpił atak demonstracyjny, mniej natarczywy i słabszymi siłami wykonany na prawym brzegu na I. korpus w pozycjach pod Servigny i Noisville i na X. korpus na linii Malroy-Charloy; tu przyszło jednak tylko do ucierania się artylerji i strzeleckich oddziałów. Wyraźnie nie miał ten atak innego celu, jak odwrócenie uwagi oddziałów stojących na prawym brzegu od zamiarów nieprzyjacielskich, które chciał na lewym wykonać, a mianowicie przeszkodzenie odkomenderowaniu tych oddziałów na drugi brzeg Mozeli.

Pomimo to przeszły pod Argancy pułki piechoty nr. 16 i 57 z X. korpusu (brygada Wedell) przez Mozelę, aby tutaj zacząć nieprzyjaciela z lewego skrzydła wspólnie z dywizją Kummera, równocześnie zaś zaczęły z prawego skrzydła pułki piechoty nr. 9 i 48 z III. korpusu, opanowały i utrzymały się w Bois de Woippy, znajdującym się na lewym skrzydle nieprzyjaciela, dotarły jeszcze dalej aż pod Bellevue i zagroziły tak mocno nieprzyjacielskie lewe skrzydło, że przy współdziałaniu dywizji Kummera i brygady Wedella na front nieprzyjaciela, musiał tenże zajęte zrazu i dzielnie utrzymywane pozycje opuścić. Około godziny pół do siódmej były te pozycje znów w naszym posiadaniu. Waga bitwy była na lewym brzegu, co się już z naszych strat wykazuje. Po tym brzegu wynosiły one nie mniej jak 1350 ludzi, podczas, gdy po prawym tylko 80. Najwięcej strat poniosła dywizja Kummera, prawdopodobnie przy zdobywaniu na początku pozycji straży przednich. O ile się znów III. korpus odznaczył, dowodzi najlepiej ta okoliczność, że między ogólną stratą 155 ludzi, poległo 13 oficerów.

— O zburzeniu wioski Peltre w okolicy Metz, tak piszą do „Elberfelder Ztg.“:

„Oznajmiono mieszkańcom, że muszą opuścić wieś o 8ej godzinie i to z całym mieniem, jakie potrafią zabrać z sobą, gdyż o 8ej godzinie punktualnie wioska zapaloną zostanie. Dwom kompaniom piechoty kazano wykonać podpalenie. Około godziny 6ej mieszkańcy Peltre wychodzili z wioski. Widok tych ludzi, wychodzących z dobytkiem swoim z rodzinnej wioski, w której tak długo mieszkali, a która wkrótce miała być kupą popiołów, był bolesny. Naprzed przypędzono do nas bydło, za bydlęm szli mieszkańcy, mężczyźni i kobiety, starce i dzieci, wszystko obciążone wyniesionymi rzeczami i w łzach skąpane. Najbardziej jęczały kobiety, które, złamując ręce, rzuciły od czasu do czasu wzrok pożegnawczy na wioskę. Mężczyźni szli po większej części w skupieniu. Szczególne wrażenie wpośród tego obrazu pełnego bólesci bólesci i smutku, sprawiały szeregi małych dzieci, które wesoło szły drogą, jak gdyby chodziło o zabawę lub żarty. Przez kilka godzin trwał ten pochód ku nam; kiedyś już ostatniego człowieka zobaczyli po naszej stronie widnokręgu, zaczęliśmy w Peltre przygotowanie do podpalenia wioski. Z uderzeniem ósmej rzuciliśmy iskrę w palną masę i w kilka chwil potem cała wieś była w jasnych płomieniach.“

„Karlsruher Ztg.“ donosi, że wkrótce rozpoczyna się operacje przeciw oszańcowanemu obozowi w Belfort. Warownia ta leży w wklęsłości Altkirch, gdzie się koncentrują wszystkie między Wogezami a Jura do środkowej Francji prowadzące komunikacje. Warowny zamek Montbeliard dominuje nad temi drogami. Belfort jest silnym oszańcowanym obozem na 50.000 ludzi. Już w roku 1867 twierdza sama przez się silna, miała dwa wielkie wysunięte forty po obu stronach drogi do Kolmaru, a od tego czasu otaczające wzgórza zostały ufortyfikowane warowniami. Od poświęcenia załogi i ludności Belfortu będzie zależało, czy warownia będzie znaczną przeszkodą w operacjach armii niemieckich, skierowanych przeciw środkowej i południowej Francji. Komenda pruska zamierza ile możności przeszkodzić tworzeniu się armii rezerwowych w Lyonie i nad Loirą i dla tego pewno uderzy ona na Belfort. Lyon, mieszczący wielkie składy broni i fabrykę dostarczającą rocznie 120.000 chassepotów, może dla uzbrojeń Francji być bardzo silnym punktem oparcia.

— Jenerał-gubernator Alzacyi, hrabia Bismarck-Bohlen, wydał następującą proklamację:

Mieszkańcy Strassburga! Przez łaskę JKMości króla pruskiego, jako naczelnego wodza niemieckich wojsk, zamianowany jenerał-gubernatorem w Alzacyi, zajmuję z dniem dzisiejszym siedlisko moje w starożytnej stolicy kraju, która poddać się musiała zwyciężkiej niemieckiej broni i w ten sposób z usunięciem panowania francuskiego połączoną na nowo została z niemiecką ojczyzną. Na mocy udzielonej mi władzy zapewniam mieszkańców, że o ile stosunki wojenne dozwolą, przewróconym być ma regularny prawny porządek i wszystko uczynionem, ażeby dolegliwości wojny usunąć. Wysoki ten cel jak najrychlej usuniętym być może, jeżeli obywatelstwo z zaufaniem poda rękę nowemu rządowi, jeżeli na nowo podejmie pokojowe swoje zatrudnienie, mianowicie zaś, jeżeli każdy mieszkaniec wystrzegać się będzie utrzymywać karygodne stosunki z usuniętym rządem lub go wspomagać, i jeżeli wszystkim środkiem jenerał-gubernatora każdy chętnie posłusznym będzie, czego bezwzględnie domagać się musi. Odpowiadając wysokiej woli JKMości, obrane zostaną odpowiednie drogi, ażeby miastu dopomódz, szkody usunąć, jakie przez ciężkie oblężenie powstały. Nasza wielka niemiecka ojczyzna chętnie się do tego przyczyni, i już z wszystkich siół tejsze znaczne nadesłano lub zapowiedziano dary, jako ofiary połączenia się znowu. Zależy zatem od mieszkańców, ażeby chwytając podaną im rękę, sami sobie ulżyli przejście do nowych stosunków, które wyższem przeznaczeniem spowodowane, nie dadzą się zmienić, gdyż Strassburg znowu odtąd będzie i zostanie niemieckim miastem. Strassburg, dnia 8. października 1870. Jenerał-gubernator w Alzacyi. Hr. Bismarck-Bohlen. Jenerał-porucznik.

Paryż. O sile i składzie francuskiej armii nadloirskiej donosi „N.A.Ztg.“: Skład armii nadLoirą był następujący w pierwszych dniach października: Komendant korpusu: jenerał Lamotterouge, szef sztabu: jenerał Borel, szef sztabu inżynierów: jenerał Veronique, zastępca ministra wojny: jenerał Lefort.

1. dywizya: jenerał Sol, 2. dywizya: jenerał Reyan, 3. dywizya: jenerał Polhés, 4. dywizya: jenerał Mandaz. 1. brygada: jenerał Tripord, 2. brygada: jenerał Nabron, 4. brygada: jenerał Martineau-Dechenez, 5. brygada: jenerał Bressoles, 6. brygada: jenerał Negiers, 7. brygada: jenerał Michaud, 8. brygada: jenerał Poitevin, 9. brygada: jenerał Rouvray. Armia ta składa się: z 10.000 regularnej piechoty, 20.000 gwardyi ruchomej, 4000 afrykańskich żołnierzy, 4000 ochotników, 3000 konnicy, 2000 artylerji, 1000 ludzi przy furgonach, razem 44.000 ludzi.

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Dnia 12. b. m. znaleziono wieczorem na Łyczakowie w uliczce św. Antoniego ciało mularza Tomasza Łaszkiewicza. — Dnia 13. b. m. aresztowała policja na Łyczakowskiej ulicy znanego włóczęgę Konstantego Sokołowskiego. Gdy aresztowany rzucił się z kijem na patrol został szablą lekko w głowę raniony. — W domu pod l. 172^{3/4} schwymano w nocy 14. b. m. złodzieja na gorącym uczynku. Nazywa się on Alexander Iwko. Gdy go właściciel tego domu pochwycił Iwko rzucił się na niego i lekko go skaleczył.

(Nieszczęsne wypadki.) W Strzylezy w powiecie horodeńskim, powiesił się 10. bm. w nocy 12letni chłopak wiejski. Przyczyną samobójstwa była melancholia. — W Oryszkowcach w powiecie husiatyńskim znaleziono 10. bm. w rzece ciało zamordowanego dziecięcia. Matka tego dziecka została zaraz uwięziona. — W Podolszy w powiecie wadowickim znaleziono 27. września ciało nieznanego człowieka. — W Kłodnie, w powiecie żółkiewskim, znaleziono 28. września ciało zamordowanego człowieka.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

L w ó w, 17. października. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ₰ 8 złr. 60 c. do 9 złr. — c., żyto 160 ₰ 4 złr. 70 c. do 5 złr. — c., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c., hreczki 140 ₰ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 75 c., owies 100 ₰ 3 złr. 30 c. do 3 złr. 40 c., kukurudza 170 ₰ 6 złr. 25 c. do 6 złr. 50 c., groch 180 ₰ 6 złr. 25 c. do 6 złr. 50 c., soczewica 180 ₰ 7 złr. 50 c. do 7 złr. 75 c., fasola 180 ₰ 8 złr. 25 c. do 8 złr. 50 c., jagły 180 ₰ 9 złr. 75 c. do 10 złr. 50 c., konieczyna 180 ₰ 40 złr. — c. do 42 złr., rzepak zim. 150 ₰ 14 złr. 75 c. do 15 złr. — c., rzepak letny 150 ₰ 12 złr. 50 c. do 13 złr. — c., lnianka 150 ₰ 10 złr. 75 c. do 11 złr. — c., siemię kopne 120 ₰ 5 złr. 80 c. do 6 złr. — c., siemię lniane 150 ₰ 9 złr. 50 c. do 10 złr. — c., anyż rosyjski cet. 100 ₰ 20 złr. 50 c. do 21 złr. — c., anyż płaski 100 ₰ 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c., kminek 100 ₰ 18 złr. 50 c. do 19 złr. — c., len 100 ₰ 14 złr. — c. do 22 złr., konopie 100 ₰ 15 złr. — c. do 23 złr. — c., chmiel 100 ₰ 30 złr. — c. do 32 złr. — c., miód z woskiem 100 ₰ 22 złr. 50 c. do 23 złr. — c., miód patoka 100 ₰ 21 złr. — c. do 22 złr. — c., wosk żółty lwowski 100 ₰ 115 złr. — c. do 120 złr., wosk żółty wiejski 100 ₰ 108 złr. — c. do 110 złr. — c., potaż słomiany 100 ₰ 12 złr. 50 c. do 13 złr. — c., potaż drzewny 100 ₰ 15 złr. 50 c. do 16 złr. 50 c., łój 100 ₰ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., spirytus wiadro 17 złr. 50 c. do 17 złr. 75 c.

Ceny targowe w miesiącu wrześniu:

Brzeako	Miejace targu.				Radow
	Tyczyn	Zakliczyn	Wojnicz		
zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
walutą austriacką					
Mec pszenicy	4 75	5 .	4 25	4 75	4 20
„ żyta	3 10	3 .	2 75	3 .	3 50
„ jęczmienia	2 65	2 50	2 .	2 50	2 50
„ owsa	1 75	2 .	1 50	1 50	1 50
„ grochu	3 50	3 40	3 .	4 80	2 .
„ hreczki
„ kukurudzy
„ ziemniaków 90	1 .	1 .	1 20	1 20
Cetnar siana	1 15	1 .	1 .	1 65	. 50
Sąg drzewa twardego	10 10	7 .	7 .	10 50	. .
„ „ miękkiego	8 10	5 .	5 .	8 20	7 .
Funt mięsa wołowego	16 .	18 .	18 .	18 .	16 .
Miara wina	60 .	80 .	80 .	. .	30 .
„ piwa	20 .	12 .	14 .	24 .	12 .
Wyrobnik z wikttem .	. .	30
„ bez wikttem 40	50

Ostatnia poczta.

(Telegramy dzienników porannych.)

Londyn, 17. października. „Times“ donosi: Parlamentar Metz zjawił się w głównej kwaterze Frydryka Karola, zżąd uduć się do Wersalu. Rezultat konferencyi niewiadomy.

Tours, 17. października. Uzbrowienie gwardyi narodowej postępuje nader szybko. Rozdzielono przeszło milion sztuk broni, z tego 260.000 dla samej gwardyi ruchomej w Paryżu. Wkrótce równa ilość broni rozdzielona zostanie przez komisję złożoną ku temu.

Tours, 17. października. W departamentach, od których nieprzyjaciel mniej jak 100 kilometrów jest oddalony, ogłoszono stan oblężenia. Upoważniono do składania komitetów, których zadaniem by było zajmować się bezpośrednią rekwizycją osób i przedmiotów potrzebnych do skutecznego się mających prac. Komendantów wojskowych upoważniono zwoływać gwardzystów narodowych aż do lat 40, którzy mają być postawieni pod ustawę wojskową.

Florencja, 17. października. Minister Venosta konferował długo w obecności pełnomocnika francuskiego Senarda z Thiersem. Thiers odjeżdża jutro do Francji.

Dekretem odnośnym zniesiono rzymskie granice cłowe i uregulowano w Rzymskim stosunek pieniędzy.

Berlin, 17. października (urzędowe). Z Venitzel donoszą pod dniem 16. października. Dziś po południu książę Meklemburski odprawił wjazd do Soissons. Straty wojska niemieckiego w czasie trzytygodniowego oble-

żenia a czterodniowego ostrzeliwania nie znaczne. W Soissons zabrano 4000 jeńców i 132 dział.

Londyn. „Daily News“ donosi: Paryska armia obłożona z przybyciem gwardyi, landwery i 13 korpusu wzmocniona zostanie o 100.000 ludzi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. października.

Hotel George: PP. Hr. Załuski M., z Iwonicza. — Dy-lowski M., z Rolowa. — Gizowski J., z Moksza. — Pieńczykowski J., z Wybranówki. — Rylski Z., z Nartowa. — Hotel europejski: Hr. Starzyński B., z Derewlan. — Czerkaski F., z Metenowa. — Łukasiewicz J., z Zyrawy. — Papara A., z Batiatycz. — Hotel Langa: Witoszyński J., c. k. sekr. nadw., z Wiednia. — Pietrowicz J., z Czerniowic. — Hotel angielski: Tarnowski Wład., z Wróblowic. — Younga A., z Miękisz. — Sobolewski E., z Turki. — Hotel krakowski: Kierchal J., poruczn., z Pesztu.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. października.

PP. Nahlik, c. k. sędzia pow., do Zborowa. — Zagajewski T., notari., do Brodów. — Bartakowicz J., poruczn., do Manasterzysk. — Mokin A., pens. ros. major, do Moskwy.

Komarnicki R., do Złoczowa. — Komarnicki S., do Strzyży. — Zaleski M., na Wołyń.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. października 1870.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmo- sfery
7. god. zrana	325.47	- 0.4	91.	PnZ. b.s.	0
2. god. po poł.	325.37	+ 6.6	57.	Z. b.s.	3
9. god. wiecz.	326.04	+ 16	78	— c.	2

Rano szron.

T E A T R.

Dziś: (przed. niem.) „Menelaus“, farsa w 3 aktach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Ukutechn. sprzedaje	Kurs przebiegły	Kurs ostatni	
			placę	żądają
Złote austriackie				
D. 17. października.			238 —	239 50
Akc. gal. kol. żel. K. L.			194 75	195 75
„ kol. lw.-cz.-Jassy				
„ banku hip. galic. po			111 50	113 —
200 zł. z wpł. 50%				
„ pap. czern. po 200				
złr. w. a.			—	—
Galic. banku krajow.			—	72 —
Listy z Tow. kred. gal.				
5% w. a.			80 25	81 —
„ T. kr. gal. 4% w. a.			71 —	71 50
Banku hip. gal.			87 —	87 75
Gal. zakł. kr. włośc.			85 —	86 75
Oblig. ind. gal.			72 —	72 60
„ W. Ka. Krak.			—	—
„ Księst. Bukowiny			—	—
Poż. g. r. 1866 po 7%			—	100 —
Pier. k. gal. K. L. i Em.			—	—
„ II.			—	—
„ kol. lw.-czern.			—	—
„ I. Em.			—	—
„ II.			—	—
Dukat holenderski			5 84	5 91
„ cesarski			5 87	5 94
Napoleonor			8 85	9 94
Pół imperyal rosyjski			10 —	10 15
Rubel srebrny rosyjski			1 90	1 96
„ papierowy „			1 55 1/2	1 57
Bank. pol. za 100 zł. pol.			—	—
Talar pruski srebrny			—	—
Pruskie bilety kasowe .			1 83	1 84 1/2
Srebro			122 25	123 25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12 października 1870.

A. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)

pien. towar.

Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5% 66.30 66.40
do kwietnia do października po 5% 66.20 66.30

Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	237	237.50
Pożyczka w srebrze 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	234.50	235.50
Metaliiki po 4 1/2%	84.50	85
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	91.80	92
„ „ „ 1839 piąta część losów	103	104
„ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	112.50	112.75
„ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	22	24
„ „ „ 1860 po 100 zł. 3%		
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.		
Renty Como po 42 lir. austr.		

B. Krajów koronnych.

Obligacje indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	71.50	72
Bukowiny	72	72.50
Galicyi	75	75.50
Niższej Austrii	78	78.50
Siedmiogrodu		
Węgier		
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%		

2. Akcje.

Banku anglo-aust. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	217.25	217.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	253.30	253.60
Niz.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	868	872
Galic. banku kraj. a 200 zł. wpł. 40%		
Galic. banku hyp. po 200 zł. wpłata 40%	708	710
Banku narodowego	545	546
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	212	212.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	2090	2095
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	236.50	237
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	195.25	195.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	380	381
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	172.80	173
Polud. kolei państw. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.		
Spółki Borysławskiej a 200 zł. w. a.		

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.50	
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	87.50	88
Gal. banku hyp. po 6%	84.50	85.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	93.10	93.30
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	89	90.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2%		
(renta) po 6%		

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89	90
„ „ „ 200 zł. w. a.	86	87

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102	102.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji	99	99.50

5. Losy.

(za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	156.75	157.25
Clarego po 40 zł. m. k.	31	33
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94	96
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14	16
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27	31
Paliego po 40 zł. m. k.	25	29
Fundacya szpit. Areyksieja Rudolfa	14	14.50
Salma po 40 zł. m. k.	38	40
St. Genois „ 40 „	27	31
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23	26
Poz. Tryest. po 100 zł. m. k.	115	125
„ 50 zł. w. a.	54	58
Waldsteina po 30 zł. m. k.	18	20
Windischgrätz „ 20 „	23	25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104	104.25
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.60	103.90
Berlin za 100 tal.	103.90	104.10
Frankfurt 100 zł. w p. n.	91.75	91.75
Hamburg za 100 M. B.	124.30	124.50
Londyn za 10 ft. szt.		
Paryż za 100 fr.		

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.95 1/2	5.97
„ pełn. wagi	9.91 1/2	9.92
Korona		
20 frankówka		
Rosyjski imperyal		
Talar związkowy	122	122.25
Srebro		

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. października.

	zł.	c.
dnolity dług państwa w banknotach	56	90
„ „ w srebrze	66	30
Losy z 1860. roku	92	20
Akcy banku wiedeńskiego	712	—
„ „ kredytowego	255	20
Londyn 10 funtów szterlingów	124	10
Srebro	122	15
Napoleonor	9	92
Dukat	5	94 1/2

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2433) E d y k t. (3)

Nro. 9456. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu, dozwala z powodu niedopełnienia warunków licytacyjnych przez nabywcę sprzedanej w drodze przymusowej licytacji połowy realności pod nr. 17. w Tarnopolu położonej Chaima Freunda własnej, ponowną licytację rzeczony połowy realności, która dnia 17. listopada 1870 o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowym odbędzie się pod następującymi warunkami:

1) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową tj. sumę 5848 złr. 21 c. w. a.

2) Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest, dziesiątą część tej ceny szacunkowej w okrągłej kwocie 600 złr. w. a. jako wadium złożyć do rąk komisji licytacyjnej w gotówce lub w książeczkach galic. kasy oszczędności żadnym kondykttem nieobciążonych lub w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego z kuponami i talonami, lub w galicyjskich obligacjach indemnizacyjnych według ich ostatniego w Gazecie lwowskiej wykazanego kursu, który wszakże wyższym od wartości nominalnej być nie może. Wadium to o ile gotówką będzie złożone zostanie najwięcej ofiarującemu kupicielowi w pierwszą połowę ceny kupna wliczone innym zaś licytantom po skończonej licytacji zwrócone.

3) Na powyższym terminie rzeczona połowa realności za jakąkolwiek cenę i poniżej wartości szacunkowej sprzedana zostanie.

Reszta warunków licytacji jakoteż akt ocenienia i wyciąg tabularny przejrane być mogą w godzinach urzędowych w registraturze sądowej.

Tarnopol, 30. września 1870.

(2451) E d y k t. (1)

Nro. 999. W depozycie tutejszego c. k. sądu

powiatowego znajdują się na rzecz masy spadkowej ks. Józefa Szumowskiego w Kubanówce d. 24. grudnia 1815 zmarłego:

- Cztery obligacje pożyczki państwa z r. 1854, każda po 20 złr. w. a. wraz z kuponami;
- dwie obligacje kasy centralnej w Wiedniu z r. 1861 na 13 złr. 28 kr. m. k. i 32 złr. 48 cent. wal. austr.;
- kwota 31 złr. 75 c. w. a. w monecie srebrnej;
- kwota 72 c. w. a. w monecie zdawkowej.

C. k. sąd powiatowy wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych sukcesorów s. p. ks. Józefa Szumowskiego, a względnie ich spadkobierców, a to: Michała Szumowskiego, Helenę z Szumowskich Pomiankowską, Józefę Szumowską, Maryę Szumowską, Antoniego Szumowskiego, tudzież sukcesorów zmarłej Anny z Szumowskich Suchackiej i wreszcie przez głowę zmarłej Dominiki Mojszowiczowej tejże dzieci Maryi i Antoniego Mojszowiczów, — aby w przeciągu jednego roku względem odebrania powyższego depozytu do sądu się zgłosili, inaczej bowiem po upływie terminu tego sąd tutejszy z depozytem tym podług ustaw prawnych sobie postąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nowosioło, dnia 5. sierpnia 1870.

(2398) E d y k t. (3)

Nr. 19133. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Abrama Mayznera, że przeciw niemu p. Konrad Wentzel, kupiec w Krakowie, pod dniem 1. października 1870 do l. 19133 o zapłacenie sumy wekslowej 4865 rub. sr. 42 kop. z p. n. wniósł pozew, w załatwieniu którego termin do rozprawy ustnej wedle prawa wekslowego na dzień 9. listopada 1870 o godzinie 10tej zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Abrama May-

znera sądowi wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dr. Jakubowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 3. października 1870.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Präsidium in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 28. September l. J., Nr. 7023/pr. und 7044/pr., die Vernichtung, beziehungsweise das Verbot der Weiterverbreitung der Nrn. 237 und 238 der Zeitschrift „Il Cittadino“ vom 23. und 24. September l. J., wegen des durch ihren Inhalt begründeten Thatbestandes des Vergehens nach §. 300 St. G. ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Präsidium in Prag hat mittelst des Erkenntnisses vom 25. v. M., Nr. 26088, in Betreff der Nr. 258 des „Pokrok“ vom 22. v. M. wegen der das Verbrechen des §. 65 a und b St. G. B. und Art. II. St. G. begründenden Artikel „Hlas z venkova v sněmu Neském“ und „Smířlivá ruka Němců“ die Bejchlagnahme bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung ausgesprochen. (2389)

Licitations = Kundmachung.

Nro. 10178. Die k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody bringt zur Kenntniß, daß wegen Verpachtung des Fleisch- und Wein-Verzehrssteuer-Bezugs in den aus dem beiliegenden Verzeichnisse ersichtlichen Pachtbezirken für das Solarjahr 1871, mit stillschweigender Erneuerung im Falle der unterbliebenen Aufkündigung auf das weitere zweite und dritte Jahr, oder auch unbedingt für drei Jahre 1871 in 1873, an den daselbst festgesetzten Tagen und Orten die öffentliche Versteigerung abgehalten werden wird.

Der Fiscalpreis für jedes Pachtobject ist in dem Verzeichnisse angegeben.

Die übrigen Licitations-Bedingnisse können bei dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direction, sowie auch bei einem jeden Controlls-Bezirksleiter während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

k. k. Finanz-Bezirks-Direction. — Brody, am 11. October 1870.

A u s w e i s

der für das Jahr 1871 und beziehungsweise 1872 und 1873 im Brodyer Finanz-Bezirk zu verpachtenden Fleisch- und Wein-Verzehrssteuer-Bezirke.

Post-Nro.	Pachtbezirk und zu demselben gehörigen Ortschaften	Steuerobject und Tarifsclasse	Fiscalpreis für 1 Jahr		Betrag des zu erlegenden Badiums		Die Licitations wird abgehalten		Schriftliche gehörig gestellte und mit dem Badium belegte Offerten sind zu überreichen bei
			fl.	kr.	fl.	kr.	am	bei	
1	Brody Stadt mit den zugetheilten 49 Ortschaften	Fleischverzehrssteuer Brody Stadt mit den Vorstädten I. Tarifsclasse die übrigen Ortschaften III. Tarifsclasse	22.362	.	2236	20	28. October 1870 bis 2 Uhr Nachmittags	der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody	dem k. k. Finanz-Bezirks-Directions-Vorstande bis 27ten October 1870 um 2 Uhr Nachmittags
2	Gliniany Stadt mit den zugetheilten 43 Ortschaften	Fleischverzehrssteuer III. Tarifsclasse Weinverzehrssteuer	2206 105	80 40	220 10	68 54	26. October 1870	zu Gliniany durch den Przemyslanyer k. k. Finanzwache-Commissär	k. k. Finanzwache-Commissär in Przemyslany bis 25. October 1870
3	Załosce Stadt mit den zugetheilten 21 Ortschaften	Fleischverzehrssteuer III. Tarifsclasse	2035	50	203	55	28. October 1870	dem k. k. Finanzwache-Commissär in Załosce	dem Załoscer k. k. Finanzwache-Commissär bis 27. October 1870
4	Przemyslany Markt mit Swirz, Dunajów und den zugetheilten 48 Ortschaften nach Ausscheidung von Siedliska	Fleischverzehrssteuer III. Tarifsclasse	2582	.	258	20	31. October 1870	dem k. k. Finanzwache-Commissär zu Przemyslany	dem k. k. Finanzwache-Commissär zu Przemyslany bis 30. October 1870
5	Podkamień Markt mit den zugetheilten 33 Ortschaften	Fleischverzehrssteuer III. Tarifsclasse Weinverzehrssteuer	1140 6	.	114 60	.	am 2. November 1870 dtto.	zu Podkamień durch den Załoscer Finanzwache-Commissär	dem Załoscer Finanzwache-Commissär bis 1. November 1870
6	Kamionka strumilowa Stadt mit den zugetheilten 33 Ortschaften	Fleischverzehrssteuer III. Tarifsclasse	2667	16 1/2	266	72	31. October 1870	zu Kamionka durch den Busker k. k. Finanzwache-Bezirksleiter	dem Busker k. k. Finanzwache-Bezirksleiter bis 30. October 1870
7	Zloczow Stadt mit den zugetheilten 25 Ortschaften	Fleischverzehrssteuer III. Tarifsclasse Weinverzehrssteuer	5280 228	.	528 22	80	3. November 1870	dem Zloczower Finanzwache-Commissär	dem Zloczower k. k. Finanzwache-Commissär bis 2. November 1870
8	Sassów Markt mit den zugetheilten 9 Ortschaften	Fleischverzehrssteuer III. Tarifsclasse Weinverzehrssteuer	1062 10	15	106 1	22	4. November 1870	zu Sassów durch den Zloczower k. k. Finanzwache-Commissär	dem Zloczower k. k. Finanzwache-Commissär bis 3. November 1870

(2453) Obwieszczenie.

Nro. 2300. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie w sprawie egzekucyjnej Maryi Panasiuk i Rozali Wakunowicz przeciw Jakubowi Bilińskiemu a względnie przeciw leżące masie tegoż, na podstawie prawomocnego wyroku z dnia 15. grudnia 1868 l. 3570 i po przeprowadzonym pierwszym i drugim stopniu egzekucyjnym dozwala na zaspokojenie kwoty 166 złr. 67 1/2 kr. i kwoty 166 złr. 67 1/2 kr. a. w. wraz 4% od dnia 30. kwietnia 1868 od obydwóch kwot bieżącymi odsetkami wraz kosztami sądowymi w kwocie 5 złr. 50 kr. a. w. dalej przyznanymi kosztami egzekucyjnymi w ilości 3 złr. 98 kr., 5 złr. 36 kr., 2 złr. 17 kr. a. w. jakoteż dalszemi kosztami egzekucyjnymi obecnie w kwocie 12 złr. 12 kr. a. w. przyznanymi zrymusem sprzedaż w drodze publicznej licytacji, realności włościańskiej w Jagielnicy pod k. N. 227-153 rep. N. 26 położonej, do dłużnika a względnie do tegoż masy leżące należące w protokole opisanego z dnia 14. czerwca 1869 i oszacowania z dnia 14. grudnia 1869 bliżej opisanej, na rzecz Maryi Panasiuk i Rozalii Wakunowicz pod następującymi warunkami:

1. Przedmiot przymusowej sprzedaży jest realność włościańska pod k. N. 227-153 sub R. N. 26 w Jagielnicy położona, obejmująca następujące części:

- a) chałupa mieszkalna lepianka,
- b) chałupa stara czyli kuznia,
- c) ogród na którym budynki pod a) i b) oznaczone stoją,
- d) dwa morgi pola w niwie „na Brzemiankach“ l. top. 611 oznaczone,
- e) dwa morgi pola w niwie „przy Wygnance na Mogilkach“ l. top. 733 oznaczone,
- f) dwa morgi pola w niwie „kosmata dolina“ pod l. top. 856 położone,
- g) dwa morgi pola w niwie „za cmentarzem przy Wygnance“ pod l. top. 978 położone.

2. Realność ta sprzedaje się w całości nie od-

łączając żadną część ani pozwalając na sprzedaż pojedynczych od a) do g) wymienionych części.

3. Jako cenę wywoławczą stanowi się cenę szacunkową, według protokołu oszacowania w kwocie ogólnej 320 złr. a. w. wypośredniczoną.

4. Do publicznej licytacji wyznacza się trzy terminy t. j. na dzień 31. października 1870, 30. listopada 1870 i 30. grudnia 1870 każdą razą o 10. godzinie przed południem w sądzie tutejszym, a to przy pierwszym i drugim terminie realność wspomniana tylko powyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

5. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 10% ceny szacunkowej t. j. kwotę 32 złr. a. w. jako wadium w gotówce przy komisji licytacyjnej złożyć, któreto wadium nabywającemu w cenę kupna wraczone innym zaś, zaraz po licytacji zwrócone zostanie.

Dalsze warunki licytacji mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrane, również akt opisanie i oszacowania tej realności, co do zaległych podatków rządowych i krajowych da c. k. urząd podatkowy w Czortkowie bliższe wyjaśnienie.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. sądu powiatowego.
Czortków, 26. sierpnia 1870.

(2456)

E d y k t.

(1)

Nro. 15773. C. k. sąd krajowy Krakowski niniejszem oznajmia, iż w drodze egzekucyjnej prawomocnego orzeczenia c. k. władzy obwodowej w Krakowie z dnia 4. lutego 1859 do l. 5469, celem zaspokojenia zaległych za rok 1854 i 1855 podatków z realności pod l. 153 Gm. X. w Krakowie położonej, w ilości 5 złr. 61 kr. w. a. jakoteż kosztów egzekucyjnych w ilościach 5 złr. 27 kr., 4 złr. 6 kr., 11 złr., 3 złr., 4 złr. 20 kr. i 7 złr. 55 kr. w. a.

przyznanych, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności pod l. 153 Gm. X. w Krakowie położonej Arona Zodiaka własnej, a względnie do spadku po nim należące, dozwoloną została.

Do przedsięwzięcia tej licytacji w tutejszym c. k. sądzie krajowym, wyznacza się termin na dzień 25. listopada 1870 rano o godzinie 10. z tem oznajmieniem, że powyż wymienioną realność na tymże terminie pod warunkami już edyktem z dnia 22. lutego 1870 do l. 910 ogłoszonymi, atoli także poniżej ceny szacunkowej, za jakąkolwiek cenę kupna najwięcej ofiarującemu sprzedana będzie.

O tem zawiadamia się expozyturą c. k. prokuratora skarbowego w Krakowie, spadkobiercę Arona Zodiaka, mianowicie Samuela Leiba Zodiaka przez kuratora ustanowionego p. adw. Dra Schoenborna, magistrat kr. gł. miasta Krakowa, wreszcie wierzycieli, którzyby po dniu 28. czerwca 1869 do hipoteki namienionej realności weszli, na ręce ustanowionego kuratora p. adw. Wyrobka oraz niniejszym edyktem.

Kraków, dnia 26. września 1870.

(2369)

G d i c t.

(3)

Nro. 4697. Bom Neu-Sandez Kreisgerichte wird über Einscheiden der Feigel Perlstein der Inhaber des durch Carl Linn und Elisabeth Linn über die Summe von 360 fl. akzeptierten, an die eigene Ordre gezogenen, Ein Monat a dato, d. i. am 3. Mai 1870 in Neu-Sandez zahlbaren Wechsels dtto. Neu-Sandez den 3. April 1870, auf dem die Unterschrift des Ausstellers mangelt, aufgefordert, diesen in Verlust gerathenen Wechsel dem Neu-Sandez k. k. Kreisgerichte binnen 45 Tagen um so gewisser vorzulegen, als sonst derselbe für amortisiert erklärt werden wird.

Bom k. k. Kreisgerichte.

Neu-Sandez, am 27. September 1870.

(2447) **E d y k t.**

Nr. 2719. Ces. król. sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia niniejszem Eufrozinę z Turów Brodiakową, z miejsca pobytu niewiadomą, że Antoni Gołębiowski pod dniem 12go grudnia 1869 do l. 6869 przeciw niej, tudzież przeciw Stefanowi Tur. Annie Tur, zwanej Kalece, Zofii z Turów Hawryszak, Maryi z Turów Bachowskiej, Michałowi Tur wnukowi, Michałowi Tur synowi, Annie z Turów Krzeczowskiej, Annie z Pukałów Kossar, małoletnim Janowi i Annie Cahakom i małoletnim Piotrowi, Antoniemu i Pawłowi Turom wniósł w sądzie tutejszym pozew o oddanie realności pod Nr. k. 49 w Huwnikach, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 10. listopada 1870 o godzinie 9tej zrana w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu współpozwaney Eufrozyny z Turów Brodiakowej sądowi wiadomem nie jest, przeto ustanawia się dla niej kuratorem Jana Brodiaka z Huwnik, wzywając ją oraz niniejszym edyktem, by ustanowionemu kuratorowi informację sprawy swojej wraz z potrzebnymi dowodami udzieliła, inaczej bowiem wyniknąć mogące z zaniedbania sprawy swojej złe skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z c. k. sądu powiatowego.
Dobromil, dnia 28. września 1870.

(2458) **E d y k t.**

L. 6503. C. k. sąd obwodowy Złoczowski niniejszym edyktem p. Teresie Cebrowskiej i jej z nazwiska nieznanym spadkobiercom wiadomo czyni, że przeciw nim p. Franciszek Górnicki pod dniem 31go sierpnia 1870 do l. 6503 pozew o uznanie i zaindebultowanie za właściciela części dóbr Pawłowa wniósł i że na ten pozew uchwałą z dnia 5go października 1870 do l. 6503 termin do rozprawy na dzień 9go stycznia 1871 postanowionym został.

Gdy pozwani z życia i miejsca pobytu są nieznanymi, przeto c. k. sąd na ich obronę i na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratora w osobie p. adwokata Dra. Warteresiewicza z zastępstwem pana adwokata Dra. Billeta, z którym wniesiona sprawa

wedle obowiązującego w Galicyi postępowania sądowego przeprowadzoną będzie.

Wzywa się tedy pozwanych tym edyktem, by w oznaczonym terminie albo sami w sądzie się stawili, albo stosowne środki obrony postanowionemu kuratorowi udzielili, albo też innego obrońcę obrali

i tegoż sądowi tutejszemu wskazali w ogóle służące do przepisanej obrony środki prawne przedsięwzięli, gdyż w razie przeciwnym pochodzące z zaniedbania złe skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 27. października 1870.

Doniesienia prywatne.

K u n d m a c h u n g.

Die gefertigte Filiale gibt hiermit bekannt, daß gemäß §. 23 des Reglements, die bei ihrer Pfandleih-Anstalt bis inclusive 30. September 1870 verfallenen Pfänder, und zwar:

P R A Z I E S E N,

bestehend in: goldenen und silbernen Uhren, Leuchtern, Löffeln, Messern, Gabeln, Ringen, Ketten, Korallen, Perlen Kauten etc.

ferner verschiedene Waaren bestehend in: Sammt und Seidenstoffe etc. etc.

am 7., 8. und 9. November 1870 um 9 Uhr Vormittags

am Ringe im Hause Nr. 51, im Wege der öffentlichen Vicitation, an den Meistbietenden gegen gleich baare Bezahlung werden verkauft werden.

Die Besitzer der von derselben Filiale ausgestellten Pfandscheine werden zugleich aufgefordert, etwaige, bei der obigen abgehaltenen Vicitation, sich ergebende Ueberschüsse bis längstens 31. November 1873 zu erheben.

Die bis dahin nicht behobenen Ueberschüsse verfallen zu Gunsten des Gesellschaftsfondes (§. 21 der Statuten).

Krakau, am 25. October 1870.

(2459--1)

Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Krakau.

Seine k. und k. Apostolische Majestät

haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 17. Mai 1869 die Ausführung von Lotterien

für gemeinsame Militär - Wohlthätigkeitszwecke

zu genehmigen und mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 22. Juli 1869 allergnädigst zu bestimmen geruht, daß der ganze Reinertrag der

I. Staats-Lotterie für gemeinsame Militär - Wohlthätigkeitszwecke mit zwei Dritttheilen zur

Erhaltung von Handstipendien für Töchter mittelloser k. k. Offiziere, Militär-Beamten und der bestandenen Militär-Parteien, wie auch zur Gründung von Freiplätzen für verwaisste Töchter solcher Militärs in Frauenklöster und Erziehungsanstalten und mit einem Dritttheile zu allgemeinen Stiftungszwecken gewidmet werde.

Diesem Allerhöchsten Befehle gemäß eröffnet die k. k. Lotto - Gefälls - Direction die

I. Staats-Lotterie für gemeinsame Militär - Wohlthätigkeitszwecke,

welche 1311 Treffer erhält, und zwar:

1	Haupttreffer mit	40.000 fl.	20	Treffer mit je	200 fl. zusammen	4.000 fl.
2	" " je 20.000 fl., zusammen	40.000 "	50	" " "	100 " "	5.000 "
3	" " " 10.000 " "	30.000 "	80	" " "	60 " "	4.800 "
4	" " " 5.000 " "	20.000 "	100	" " "	40 " "	4.000 "
5	Treffer " " 3.000 " "	15.000 "	1000	" " "	10 " "	10.000 "
6	" " " 2.000 " "	12.000 "	22 Vor- u. Nachtreffer in Prämien Scheinen des Anlehens vom J. 1864			
8	" " " 1.000 " "	8.000 "				
10	" " " 500 " "	5.000 "				

200.000 Gulden österreichischer Währung.

Die Ziehung erfolgt bestimmt und unwiderruflich am 29. December 1870.

Das Los kostet 2 fl. 50 kr. österr. Währung.

Dieses Unternehmen gewährt nicht allein dem Wohlthätigkeitsfinne Gelegenheit, beitragen zu können, daß die Seiner k. k. Apostolischen Majestät allergnädigst bezeichneten edlen Zwecke erreicht werden, sondern es verschafft gleichzeitig dem Spieler die Möglichkeit, durch Erlangung bedeutender Gewinne, die eigene Lage und jene ihrer Angehörigen reichlich und dauernd zu verbessern, — die k. k. Lottogefälls-Direction hat daher auch die Zuversicht, daß die Betheiligung an dieser Lotterie eine sehr große sein wird.

Wien, am 20. Juli 1870.

Von der k. k. Lotto - Gefälls - Direction.

Die Lose können in Wien bei der im k. k. Lotto-Gefälls-Directions-Gebäude, Stadt, Salzgras Nr. 20 befindlichen Abtheilung für Staats-Lotterien zu wohlthätigen Zwecken sowohl einzeln, als auch in Parthien bezogen, oder schriftlich unter Anschluß des entfallenden Geldbetrages bestellt werden: Ferner sind dieselben zu beziehen, in Wien: bei allen Lotto-Collectanten; in den k. k. und k. ungarischen Ländern; bei allen Lotto-Memtern, und Lotto-Collectanten, dann auch in vielen Orten bei Steuer- und Postämtern, Tabakverschleißern, Eisenbahn- und Dampfschiffahrts-Stationen, so wie bei den in Städten und bedeutenden Ortschaften der Monarchie aufgestellten sonstigen Losabsatz-Organen.

Jego ces. i król. Apostolska Mość
 raczył najmiłościwiej pozwolić najwyższem postanowieniem z dnia 17. maja 1869 urządzić loteryę
 na wspólne cele dobroczynne dla wojskowych
 a najwyższem postanowieniem z dnia 22go lipca 1869 rozporządzić, aby cały czysty dochód

I. Loteryi rządowej

na

wspólne cele dobroczynne dla wojskowych w dwóch trzecich częściach

został przeznaczony na utworzenie stypendyów ręcznych dla córek ubogich c. k. oficerów, urzędników wojskowych i byłych stron wojskowych, jako też na utworzenie miejsc wolnych w klasztorach żeńskich i zakładach wychowawczych dla dziewcząt, sierót po takowych wojskowych, a w jednej trzeciej części na ogólne cele fundacyjne.

Stosownie do tego najwyższego rozkazu c. k. dyrekeya dochodów loteryjnych otwiera

I. Loteryę rządową na wspólne cele dobroczynne dla wojskowych.

Loterya ta, nadzwyczaj korzystnie wyposażona, zawiera 1311 numerów wygrywających, a mianowicie:

1 główną wygraną w kwocie	40.000 zł.	20 wygranych po 200 zł. razem	4.000 zł.
2 główne wygrane po 20.000 zł. razem . .	40.000 "	50 " " 100 " "	5.000 "
3 " " " 10.000 " "	30.000 "	80 " " 60 " "	4.800 "
4 " " " 5.000 " "	20.000 "	100 " " 40 " "	4.000 "
5 wygranych " 3.000 " "	15.000 "	1000 " " 10 " "	10.000 "
6 " " " 2.000 " "	12.000 "	22 num. poprzedn. i następ- nych wygryw. obligacye prem. pożyczki z r. 1864 }	100 " " 2.200 "
8 " " " 1.000 " "	8.000 "		
10 " " " 500 " "	5.000 "		

w sumie ogólnej:

200.000 złotych w walucie austriackiej.

Ciągnięcie nastąpi nieochybnie i nieodwołalnie dnia 29. grudnia 1870.

Cena losu 2 złote 50 cent. w walucie austriackiej.

Przedsięwzięcie więc to nietylko uczuciom dobroczynności nastęrcza sposobność przyczynienia się, aby cele szlachetne przez Jego c. i k. Apost. Mość najmiłościwiej wskazane, osiągniętemi zostały, lecz zarazem daje grającemu możność, przez uzyskanie znacznych wygranych polepszyć dostatek i trwale położenie własne i swojej rodziny, — c. k. dyrekeya dochodów loteryjnych ma zatem nadzieję, że udział w tej loteryi będzie bardzo wielki.

Wiedeń, dnia 20. lipca 1869.

Od c. k. Dyrekeyi dochodów loteryjnych.

Losy nabywać można tak pojedynczo, jak w partyach, w Wiedniu, w oddziale loteryj rządowych na cele dobroczynne, znajdującym się w zabudowaniu c. k. Dyrekeyi dochodów loteryjnych w mieście, przy ulicy Salzgries Nr. 20, albo zamawiać je pisemnie z załączeniem przypadającej kwoty. Nadto są do nabycia w Wiedniu: u wszystkich kolektantów loteryjnych; w c. k. i k. krajach węgierskich: we wszystkich urzędach loteryjnych i u kolektantów loteryjnych, także w wielu miejscach w urzędach podatkowych i pocztowych, u sprzedających tytuły, w urzędach stacyjnych kolei żelaznych i żeglugi parowej, jako też u wszystkich organów do sprzedaży losów ustanowionych w miastach i znaczniejszych miejscach monarchii.

Его ц. и к. Апостольское Величество

благородиан Высочайшимъ рѣшеніемъ зъ дня 17. Мая 1869 одобрити оураженіе лотеріи
 для сполечныхъ войсково-благодѣтельныхъ цѣлей,
 а Высочайшимъ рѣшеніемъ зъ дня 22го Липца 1869 милостивѣйше опредѣлѣти,
 абы весь чистый доходъ

I. Державной лотеріи

для сполечныхъ войсково-благодѣтельныхъ цѣлей

оупотреблено въ двухъ третинахъ на

оучрежденіе рѣчныхъ стипендій для дочерей оубогихъ ц. к. офицерѣвъ, войсковыхъ оурадинокѣвъ и бывшихъ войсковыхъ сторонѣвъ, шко и на основаніе вольныхъ мѣстцъ для оспротѣлыхъ дочерей такихъ же войсковыхъ въ женскихъ монастыряхъ и воспитанницѣхъ, а въ одной третинѣ на оверіи фондацийнѣ цѣли.

Высочайшимъ сѣмъ приказъ оѣповѣдно, отворѣе ц. к. дирекціѣ лотерійныхъ доходѣвъ

I. Державную Лотерію для сполечныхъ войсково-благодѣтельныхъ цѣлей.

Сѣмъ оособливо корыстно выпосаженаѣ лотеріѣ содержитъ 1311 выигрившей, а именнѣ:

1 головной выигрившій на	40.000 зл.	20 выигрившей по 200 зл. разомъ на	4.000 зл.
2 головніи выигривши по 20.000 зл. разомъ на . .	40.000 "	50 " " 100 " "	5.000 "
3 " " " 10.000 " "	30.000 "	80 " " 60 " "	4.800 "
4 " " " 5.000 " "	20.000 "	100 " " 40 " "	4.000 "
5 выигрившей " 3.000 " "	15.000 "	1000 " " 10 " "	10.000 "
6 " " " 2.000 " "	12.000 "	22 предъ- и по выигривши съ премѣлами пожички зъ р. 1864 }	100 " " 2.200 "
8 " " " 1.000 " "	8.000 "		
10 " " " 500 " "	5.000 "		

а всего разомъ въ сѣмѣ:

200.000 золот. валют. австр.

Тагненіе положительно и неотзовно настѣпнѣ 29. Грѣдня 1870.

Лосъ стоитъ 2 зол. 50 кр. австр. вал.

(2420—1)

Предпринятіе сѣе такимъ спосебомъ подаѣ не тѣлько благородѣльному смыслѣ прилежитѣсть, причинити сѣмъ, абы благороднѣи оѣтъ Его ц. и к. Апостольского Величества всемилостивѣйше означеннѣ цѣли осагнени были, но оне за однимъ разомъ подаѣ играчѣки возмѣжнѣсть черѣзъ осагнениѣ значительныхъ выигрившей изобильно и трѣвало полѣпшити положеніе власное и принадлежнѣкъ своихъ; ц. к. дирекціѣ лотерійныхъ доходѣвъ питаѣ для того надеждѣ, же оучаствованіѣ въ всей лотеріи кѣдѣ весьма великое.

Вѣднѣ, дня 20. Липца 1870.

Отъ ц. к. Дирекціи лотерійныхъ доходѣвъ.

Лосы сѣи можно такъ поединѣко, шкъ и цѣлами партіѣми доѣтати въ оѣдѣленнѣ державныхъ лотерій для благородѣльныхъ цѣлей, нахѣдѣчѣмъ сѣмъ въ вѣднѣи ц. к. дирекціи лотерійныхъ доходѣвъ, въ Вѣднѣ (Stadt, Salzgrieß Nr. 20.) или также письменно при заѣбненнѣ грошевой квѣты можно такоѣи заѣовити. Потѣмъ можно такоѣи доѣстати въ Вѣднѣ, оу всѣхъ лотерійныхъ колектантѣвъ; въ ц. к. и к. оугорскнхъ краѣхъ: оу всѣхъ лотерійныхъ оурадѣвъ и колектантѣвъ, а также въ многихъ мѣсцѣхъ при податковыхъ и почтовыхъ оурадѣхъ, оу продаватѣлей табакѣ, въ оурадѣхъ желѣзничныхъ и пареплавныхъ стаций, шкъ и оу иныхъ органѣвъ поставленыхъ для продажи лосѣвъ въ мѣсцѣхъ и побѣльшихъ мѣсцѣностяхъ монархіи.